

syntagen fra Regjeringens Side til Indstillinger, som man her har fundet Anledning til at gjøre i denne eller hin Retning? Jeg skal imidlertid ikke nægte de ærede Medlemmer fra det daværende Udvalg, at de kunne have Grund til at være noget misfornøiede med, at man tager dem saaledes til Indtægt, uagtet den Betingelse, de knyttede til den brugte Del af deres Indstilling, ikke er slet Fyldest. Den meget ærede Minister staar efter min Opfattelse — hvilket jeg tillader mig forud at bemærke — fuldstændig uantastet af, hvad der er slet i denne Sag; man kan ikke bebreide den ærede Minister Sagt med Hensyn til, hvorledes Folkethinget vil tage dette Spørgsmaal, Folkethinget har en Historie angaaende dette Lovforslags Indhold, hvilket den ærede Minister ikke har, saa de Bemærkninger, man i den Henseende fremfører, ikke berøre ham. Den ærede Minister fremfører med Hensyn til denne Betingelse, at det jo slet ikke er den lollandfste Jernbanes Koncessionshaveres Skyld, at denne Betingelse ikke er bleven opfyldt, thi Koncessionshaverne have selv tilbudt at ville anlægge Gjesferbanen. Men paa hvilket Tidspunkt og paa hvilke Betingelser er dette Tilbud fremkommet? Paa et Tidspunkt, da endnu Fristen for den til en Fremmed giene Koncession ikke var udløben og paa Betingelse af Rentegaranti fra Statens Side til et Beløb for Banen med Havnearlæg af indtil 3,230,000 Kr. uden særlig Forstærkningsfond, altsaa med en Fordring paa endnu gunstigere Betingelser end dem, paa hvilke den lolland-falkstfste Bane er anlagt. Altsaa nogen særlig Nos kunne Koncessionshaverne i dette Tilfælde neppe indhøste, da de som sagt have knyttet disse Betingelser til deres Tilbud. Men dernæst siger den ærede Minister, at Koncessionshaverne i Øvrigt ikke have lagt nogen Hindring i Veien for, at det ærede, berømte Udvalgs Betingelser bleve opfyldte. Dette lader jeg ligge et Øieblik. Men naar den ærede Minister i Øvrigt i Forbindelse hermed siger, at det er Ministeriet ubejendigt og uvedkommende, om Koncessionshaverne have lagt saadanne Hindringer i Veien, vil det altsaa sige saa meget som: Koncessionshaverne have ikke lagt Hindringer i Veien, og Ministeriet har saa lidt lagt Hindringer i Veien for Opfyldelsen af Betingelserne, at det endog er det ubejendigt og uvedkommende, om Andre have gjort det. Men deraf følger altsaa i en meget forstærket Grad, at der slet ingen Hindringer er lagt de vedkommende Koncessionsjøgere og Koncessionshavere i Veien hverken fra Regjeringens eller fra Koncessionshaverens Side. Det er jo temmelig klart. Først siger den ærede Minister, at det er Ministeriet ubejendigt og uvedkommende, om der er lagt dem nogen Hindring i Veien, Ministeriet staar fuldstændig frit og uberørt i den Henseende, og dernæst siger den ærede Minister senere i sin Tale, at Koncessionshaverne ikke have lagt denne Betingelses Gjennemførelse Noget i

Veien. I det første Tilfælde er Ministeriet friggjort, og det staar usikkert, om Koncessionshaverne have gjort det, i det andet Tilfælde er ogsaa Koncessionshaverne fuldstændig rensede. Jeg forventer ikke den meget ærede Minister i, at han mener, at det forholder sig saaledes; men jeg tror, at vi ere nok her, der vide, at det desuagtet ikke forholder sig saaledes. Den meget ærede Minister har vel aldrig hørt Tale om en vis Klausul i Opstriften til Koncessionen, som Koncessionsjøgerne fik leveret, og som gif ud paa, at de skulde endvidere anlægge en Bro over til Lolland til et Beløb af 300,000 Kr. eller saa, hvis de vilde have Koncession paa Banen fra Gjesfer og til Nykjøbing, begrundet paa en Lov, hvori det ikke med en Tøddel har været omtalt, at vedkommende Koncessionshaver skulde bygge en Bro over til Lolland. Hvis den ærede Minister ikke skulde vide det og skulde ønske nærmere at faae Besked derom, da vil han kunne faae den paa mange Maader. Den ærede Minister skulde ikke erindre eller have haft nogen Anelse om, at et saadant Forsøg paa at lægge noget ganske Andet ind i Loven om Koncession paa en Jernbane til Gjesfer, end der ligger i denne Lov, har ikke blot stødt enkelte Koncessionsjögere fra sig, men at den Omtale, som en saadan Opfattelse fra den høie Regjeringens Side af Gjennemførelsen af denne Lov har faaet, har holdt flere andre Koncessionsjögere fra overhoved at indlade sig med den danske Regjering om dette Spørgsmaal. Jeg skal altsaa lade den meget ærede Ministers Bemærkning om, at det er den danske Regjering ubejendigt og uvedkommende, om der er lagt Koncessionsjögere og Koncessionshavere nogen Hindring i Veien med Hensyn til at opfylde den omtalte Betingelses Gjennemførelse, at anlægge en Bane Nykjøbing—Gjesfer ligge. Svad dernæst endelig Koncessionshaverne angaaer, vil jeg dog henstille til den meget ærede Indenrigsminister at lade undersøge, hvilke Krav, der ganske særlig i den Henseende stilledes for at kunne faae Tilladelse til at lade Banen udmunde ved Nykjøbing Station, og paa hvilken Maade og i hvilke Kontorer disse Forhandlinger om de forskellige Summer, som i den Henseende skulde erlægges, og paa hvilket Tidspunkt, de skulde erlægges, ere blevene førte — jeg taler ikke til den nuværende høitærede Indenrigsminister eller om ham personlig, han har ikke haft med den Sag at gjøre; jeg antyder det blot her for at paastaa, at hverken har det været den danske Regjering ubejendigt eller uvedkommende, at der er lagt Hindringer i Veien for en efter Aand og Ord loyal Gjennemførelse af Loven om Koncession paa Anlæg af Banen til Gjesfer, og heller ikke kan det siges, at de vedkommende Koncessionshavere ere fritagne for en besæden Bestyrling i Retning af det Samme, skjøndt med dem have vi Intet at forhandle her. Svad der er slet, maa